

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜ. 78

Τιμή συνδρομής: διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος Διαδύοντες τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 11 Ἰουλίου 1876.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Διακοπτομένης τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Ἀσμοδαίου», ἐνῶ δρᾶνται εἰσέτι εἰς εὐαρίθμους τινὰς τῶν συνδρομητῶν φύλλα τινὰ ἀντὶ τῆς καταβληθείσης συνδρομῆς, ἡ διεύθυνσις εἰδοποιεῖ αὐτοὺς ὅτι, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Ἀσμοδαίου» μέχρι τῆς Α'. Αὐγούστου, δύνανται ἢ νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ περισσεύοντα χρήματα, ἢ ἀντὶ τούτων, τὰ τυχόν, ἐλλείποντα αὐτοῖς φύλλα πρὸς συμπλήρωσιν τελείας συλλογῆς.

Ἡ διεύθυνσις.

Ὁ Θεοτόμπης πραιτεῖται τοῦ «Ἀσμοδαίου», πιθανῶς δὲ καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος τῆς δημοσιότητος ἐπὶ τινα καιρὸν πράττει δὲ τούτο κατὰ καθήκον, πεισθεὶς ὅτι τὰς ἰδέας του περιδιαθέσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀδύνατον εἶναι νὰ συμμαρισθῇ ἢ πλειονοψηφία τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ καὶ τῆς γενναίας φρουρᾶς.

Ἡ πεποιθήσις αὐτὰ ἤστραψεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἀκαταμάχητος καὶ φοβερὰ προχθῆς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐνῶ περιηρχόμεθα διὰ τῶν διόπτρων τὰ ὄρηκα τοῦ κήπου, βρῖθοντες ἕνεκα τῆς ἀργίας τοῦ Φαλήρου γνωρίμων προσώπων. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκείνων τοιούτων οὐδὲ εἰκοσὶν ὑπῆρχον μὴ ὑπερτεροῦντα τὴν πατρίδα διὰ τοῦ ξίφους ἢ τοῦ καλάμου ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ.

Ἡ ἀναλογία αὕτη ὑπηγόρευεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἐρθὴν, νομίζομεν, σκέψιν: «Ὁ πολὺς πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος συνίσταται ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων ἀνθρώπων, γνωρίζοντων ἀνάγνωσιν καὶ ἀνορθογραφίαν καὶ τρεφομένον ὑπὸ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἀγραμμάτων φορολογουμένων; Ἄλλ' οὔτε οἱ ἀγράμματοι οὗτοι δύνανται ν' ἀναγνώσωσι τὸν ὑπὲρ αὐτῶν συνηγοροῦντα «Ἀσμοδαῖον», οὔτε παρὰ τῶν ἐν πρυτανείῳ τρεφομένων ἀναγνωστῶν του δύνανται οὗτος νὰ ἐλπίσῃ ὅτι χάριν αὐτοῦ καὶ τῆς πατρίδος θέλουσιν ἀνταλλάξει ἀντὶ ποδεᾶς μαγείρου ἢ βελόνης ὑποδηματοποιοῦ τὸ εὐγενὲς ἐπάγγελμα τοῦ κοσμεῖν τὰς στήλας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. Ζαῖμης ἔχει λοιπὸν πληρέστατα δίκαιον ἀποφαινόμενος ὅτι ἄσκοπος εἶναι ὁ «Ἀσμοδαῖος», ὁ ἀπαιτῶν παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμμάχων τοῦ ἠ' ἀφίπνωσι ψιγία τινὰ καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τῆς ἐν εὐδρωτῇ τρεφομένης τὴν ἀγέλην τῶν δασοφυλάκιων, καθηγητῶν, βαθμοφόρων, συνταξιούχων, ὑποτρόφων, γραφέων καὶ ἄλλων στόλων τῆς πλειονοψηφίας».

Ἐν πάσῃ λοιπὸν ταπεινότητι ἠμολογοῦμεν ὅτι τότε μόνον ὁ ἄσκοπος σήμερον «Ἀσμοδαῖος» δύνανται νὰ ἔχῃ πρακτικὸν τινα σκοπὸν, ὅταν δυνήθῃ νὰ στρατολογήσῃ ἀναγνώστας μετὰ τῆς τάξεως ὑπὲρ ἧς συνηγορεῖ, ἀντὶ ἐκείνης ὑπ' ἧς ἀναγινώσκεται. Ἀλλὰ κατὰ τοῦ τοιούτου κινδύνου ἀσφαλῆ ἔλαβον μέτρα οἱ συντάκται τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν αὐτῷ ὑπὲρ τῆς ἀνωτέρως ἐκπαιδείσεως, ἦτοι τοῦ ἡ-

τωρείου εξ ου στρατολογείται ο ιερός λόγος των κηφώνων αφιέρωσαν εν και ημισυ εκατομμύριον, διά δε τους παίδας του γεωργού, εξ αίσχυνης να μην αφήσωσι τίποτε, αφήσαν δραχμάς εκατόν πενήκοντα χιλιάδας!

Μή τις νομίση ότι προς κατηγοριάν των πολιτευομένων ανεγράψαμεν τους ανωτέρω δύο αριθμούς. 'Απ' εναντίας προθύμως αναγνωρίζομεν, ότι φρονίμως και συνετώς πολιτεύονται μη επιτρέποντες να μανθάνη γράμματα πᾶς μή κηφόν. 'Εν τῇ Δύσει, ἅμα ἡδυνήθη ν' αναγνώσῃ ὁ λόγος τὸ Εὐαγγέλιον, εὐθὺς ἀπελάκτισε τὸν Πάπαν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ὁρμῇ τῆς ἀγανακτικῆς του ἔκαυσε τὰ μοναστήρια καὶ ἐκρέμασε τοὺς ἱερεῖς. 'Ομοία τις ἐπίκειται καὶ παρ' ἡμῖν διαμαρτυρησις, ἅμα πλὴν τῶν μυρίων φορολογούντων δυνηθῶσι καὶ οἱ εκατοντακιςμύριοι φορολογούμενοι ν' αναγνώσωσι τῆς Ἑλλάδος τὸν προϋπολογισμόν.

'Εκ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης ἤθελον διδαχθῆ μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι, ἐνῶ κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἔπρεπε νὰ ἀρχῇ ἐν ἡμῖσι εκατομμύριον πρὸς εἰσπραξίν τῶν φόρων, ἐξοδεύονται τέσσαρα πρὸς τοῦτο παρ' ἡμῖν ὅτι ἄνευ στόλου ἢ στρατοῦ καταβάλλονται περὶ τὰ πάντα εἰς μισθοὺς γεωργῶν καὶ θαλασσίων, ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ συντάξει βαθμοφόρων, μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν κατὰ τῆς στυλιτικῆς σπατάλης ἐξέγερσιν, ἀντὶ τῆς ἐλπίζομένης ἐλαττώσεως, πωζήθη κατὰ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν τὸ ἐτήσιον ἐξόδον πρὸς συντήρησιν ἐπιμείδων.

Οἱ ἀπληπισμένοι ἀναθέτουσιν εἰς τὸν θάνατον τὰς ἐλπίδας. Οὕτω καὶ τὸ ταμεῖον ἡμῶν ἤλπιζεν ἐξ αὐτοῦ βαθμιαίαν ἐλάφρωσιν τοῦ πιέζοντος αὐτὸ ἄχθους. 'Αλλὰ κατὰ παράδοξον ἀντίφασιν ἐφ' ὅσον ἀποθνήσκουσι, πολλάκις ἐπὶ τῆς ψιᾶθης, οἱ συνταξιοῦχοι τοῦ μεγάλου ἀγῶνος, ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνουσιν αἱ ἤδη διπλασιασθεῖσαι συντάξεις. Οἱ ὄνυχες τῆς ἀρπακτικῆς ἀγέλης εἶναι παρ' ἡμῖν ὀξύτεροι ἢ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου.

'Αγαπῶντες πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν δικαιοσύνην δὲν λέγομεν ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀρέσκονται πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ βουλευταὶ καὶ κομματάρχαι· ἀλλὰ τοῦτο μόνον: ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν τὴν ἐδημιούργησαν ἐκ φιλαργίας, σήμερον δὲ πάντες αὐτὴν ὑρίστανται ἐξ ἀνάγκης. Οἷτε φαῦλοι καὶ οἱ ἀγαθοὶ πράττουσι παρ' ἡμῖν τὰ αὐτὰ, ἢ μόνη δὲ μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰ συνίσταται ὅτι, οἱ μὲν τὰ πράττουσι μετὰ χαράς, οἱ δὲ ἄνευ χαράς.

'Ἡ θέσις τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων πολὺ ἐμοιάζει τὴν τῶν αὐτοκρατόρων τῆς βυζαντινῆς 'Ρώμης, οἵτινες πρὸς κατάληψιν τοῦ θρόνου συνεμάχοντο μετὰ Φράγκων, Τούρκων καὶ Βουλγάρων, εἰς οὓς αὐτοὶ τε καὶ οἱ ὑπῆκοοι αὐτῶν ἐπλήρουν ἔπειτα λύτρα. 'Απαραλλάκτως καὶ οἱ ἡμέτεροι φατριάρχαι πρὸς σχηματισμὸν ἢ ἐνίσχυσιν κόμματος ἐστρατολόγουν ἐκ τῶν τριόδων μισθοφόρους, οὓς ἐπλήρουν διὰ δημοσίων χρημάτων, ἢτοι διὰ θέσεων περιττῶν. Τῶν τοιούτων μισθοφόρων ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολυπλασιάσθη προϊόντος τοῦ χρόνου ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ θῆκος, ὥστε κατέστησαν σήμερον ἢ μύ-

νη ἀξιόμαχος δύναμις τῆς Ἑλλάδος, πρὸ τῆς ὁποίας καὶ Βασιλεία, καὶ Κυβέρνησις καὶ Βουλὴ καὶ Ὀλόκληρον τὸ ἔθνος κύπτει τὸ γόνυ μετὰ τρόμου.

'Εσφαλμένως, νομίζομεν, παρωμοίασάν τινες τοὺς ἡμετέρους κομματάρχαι πρὸς ἀρχηγούς ληστρικῶν συμμοριῶν. Τὸ πταίσμα αὐτῶν εἶναι ἔτι ἐδημιούργησαν τὰς συμμορίας· σήμερον ὅμως, ἀντὶ νὰ ἦναι ἀρχηγοὶ αὐτῶν, κατήντησαν ἄπλοὶ μεσίται, διὰ τῶν ὁποίων αἱ συμμορίαι αὐταὶ διαπραγματεύονται πρὸς τὸ ἔθνος τὰ λύτρα, ἀνθ' ὧν συγκατανεύουσι νὰ παραχωρήσωσιν αὐτῷ ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ περιουσίας. Τὰ λύτρα ταῦτα καλοῦνται κατ' ἐσημισμὸν προϋπολογισμός. 'Απόδειξις ὅμως τοῦ ἀληθοῦς αὐτῶν χαρακτῆρος εἶναι ἡ δουλικὴ εὐπειθεῖα, μὲθ' ἧς Ὀλόκληρος ἢ βουλὴ, σιγῶσας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, σπεύδει νὰ τὰ καταβάλῃ ἄνευ συζητήσεως εἰς τὸν εἰσπράκτορα τῆς κατισχυούσης συμμορίας, καλῶς γνωρίζουσα ὅτι πᾶσα ἀντίστασις ἢ ἀπόπειρα ἐλαττώσεως αὐτῶν ἤθελε τιμωρηθῆ δι' ἀναστατώσεως τὴν ἐπιούσαν.

Τὸ δὲ ὄντως λυπηρὸν εἶναι, ὅτι καὶ ὑποτασσόμενοι εἰς πᾶσαν ταπεινώσιν καὶ κακουχίαν, στέργοντες νὰ μένωμεν ἄοπλοι καὶ εἰς πᾶσαν ὕβριν ἐκτεθειμένοι, πάλιν δὲν κατορθοῦμεν νὰ πληρόνωμεν ὀλοσχερῶς τὰ κατ' ἔτος ἐξογκούμενα ἡμῶν λύτρα, ἀναγκαζόμενοι νὰ δανειζόμεθα ἀκαταπόστως καὶ ἴσως μετ' οὐ πολὺ νὰ παραστήσωμεν τὸ πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἱστορίᾳ θέαμα ἔθνους χρεωκοποῦντος ἄνευ παρασκευῶν, ἄνευ πολέμου, ἄνευ ἐπαναστάσεως ἢ ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν προφάσεων χρεωκοπίας. Τοῦτο πάντες βλέπομεν ἢ δὲ ἐπιστήμη τὸ κηρύττει διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Σούτζου, ὑποδεικνύοντος τὰς οἰκονομίας ὡς τὴν μόνην σωτηρίας ὁδόν. Πρὸς ταύτην ὅμως οὐδεὶς πολιτευόμενος τολμᾷ νὰ τραπῇ, οὐχὶ ἐξ ἑλλείψεως πατριωτισμοῦ, ἀλλὰ διότι καλῶς γνωρίζει ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ παραχωρήσῃ ἐπ' αὐτῆς, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ ἀνὰ πᾶν βῆμα εἰς συμφέροντα προσωπικά, ἅτινα θέλουν ὀρθωθῆ κατ' αὐτοῦ ὡς ἐχιδναὶ φαρμακεραὶ τῶν ὁποίων ἐπατήθη ἢ οὐρά.

Κατὰ τοῦ συνασπισμοῦ τῶν τοιούτων συμφερόντων ἐπεχείρησε ν' ἀντιταχθῇ ὁ κ. Τρικούπης, ὑψώσας τὴν σημαίαν τῶν ἀρχῶν ἀπέναντι τῆς τῶν προσώπων. Εἰς τὴν ἀπόπειραν ταύτην ἐπακροτήσαμεν ἡμεῖς ἐξ ὅλης καρδίας, ἀκολουθοῦντες πᾶν βῆμα αὐτοῦ μετὰ καλῶν ἐλπίδων. Ταχέως ὅμως ἐνοήσαμεν πόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄνισος καὶ ἀπελπίς εἶναι ὁ ἀγὼν αὐτοῦ πρὸς ἀντιπάλους, οἵτινες ἀντὶ νὰ παρίστανται ἐν τῇ Βουλῇ ὡς ὑπέρμαχοι ἀσφηρημένων ἀρχῶν, ἦσαν πρακτικοὶ ἄνθρωποι ἀντιπροσωπεύοντες κόμμα πραγματικὸν καὶ ἐπιφορτισμένον νὰ διαπραγματευθῶσι καὶ εἰσπράξωσιν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τὰ ἐτήσια λύτρα τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην τοῦ τί ἐννοοῦμεν διὰ τῆς λέξεως ἀγέλη προέβημεν ἀποχαιρετῶντες σήμερον τὴν δημοσιογραφίαν, διότι παρεξηγοῦντές τινες ἡμᾶς ὑπέθεσαν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποδίδομεν εἰς αὐτὴν τὴν Βου-

Μέλλουσα κυβερνητικὴ ἰσορροπία.

λην, ενώ αυτή, ως και πάσα ή Έλλάς, ούδέν άλλο είναι ειμή θαλαμηπόλος και εκ φρέου τροφοδότης τής νεομύνης τόν τόπον παντοδυναμού άγέλης.

Κατά ταύτης μόνης έκήρυξε πόλεμον ο «Άσμοδαίος» και ήλπιζεν εν τή άπλόττη τής καρδιάς του ότι ρίπτων άκταπαύστως μυίξ εις τόν πινάκιον, όπερ παραθέτει τόν έθνος εις τούς Πόρλας, Τζιβανοπούλους, Δαραλέζας, Θεόδωρους, Παγκράτας και Γαρδελίνους ήθελε κατορθώσει ν' άηδιάσσει τόν φαγητόν. Άλλ' οί κύριοι ούτοι δέν είναι σιχασιάρδες.

Παραιτούμενοι σήμεραν άνωφελοΰς άγώνος κατηγορούμεθα διά τής εξής σκέψεως, ότι πάντα άνεξαιρέτως τά έθνη κατά περίοδόν τινα του βίου των ύπέστησαν αίσχρον τινα ζυγόν. Κατά τόν δέκατον πέμπτον αιώνα έδέσποζον εν Ίσπανία οί Ίερεξετασταί, κατά τόν δέκατον έκτον οί δολοφόνοι εν Ίταλία και κατά τόν δέκατον έγδοον εν Γαλλία αί πόρνοι. Ούτω και παρ' ήμιν σήμεραν αί βδέλλαι του προϋπολογισμού.

Παράδοξον θέλει φανή εις πολλοδς, άλλ' εν τούτοις είναι άληθές και τόν εξής, ότι οί άπαρτίζοντες τήν φθοροποιάν ταύτην άγέλην δέν είναι ως επί τόν πολλόν κακοί άνθρωποι. Οί εις Άφρικήν περιηγηταί περιγράφουσι ουλάς τινάς άνθρωποφάγων, οίτινες είναι κατά τά άλλα τίμιοι, ήμεροί, φιλόξενοι και περιποιητικοί, μόνον έλάττωμα έχοντες τήν κακήν συνήθειαν νά τρώωσιν άνθρώπινον κρέας, ως οί ήμέτεροι κηφήνες νά βροφάσι τόν ιδρώτα του λαού.

Σπογγίζων τόν κάλαμον εύχαριστεί ο «Άσμοδαίος» τούς ευμενείς άναγνώστας του διά τήν όντως σπανίαν εν Έλλάδι προθυμίαν μεθ' ής ύπεδέχθησαν αυτόν, τούς δέ καλούς συντάκτας τής «Εφημερίδος», τής «Στοάς» τής «Ημέρας» και του «Νεολόγου» οίτι ύπεστήριξαν πολλάκις αυτόν εις τόν άγώνα κατά τών άγγελαιών. Άληθές είναι ότι άφ' έτέρου ο τύπος τής άγέλης τόν ώνόμασεν εν συναυλίαι άσεβή, άπατριν, χριστομάχον, προδότην, φατριαστήν και κακοήθη. Ταύτα πάντα άνεγινώσκομεν γελώντες άλλ' επί τέλους μία τών εφημερίδων τούτων, άποκαλέσασκα τόν «Άσμοδαίον» συνάδελφον εύρε τόν τρωτόν του θώρακόσ του και ήνάγκασεν αυτόν νά ρίψη τόν κάλαμον άνακράζων: «Άπόστρεφόν, Κόριε, άπ' έμοΰ τόν ποτήριον τούτο».

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

* * *
Άν τώ όντι ψηφισθή παρά τής Βουλής ό νόμος περί ύποχρεωτικής ύπηρεσίας παντός Έλληνος πολίτου εις τόν στρατόν, πολύ φοβούμεθα ότι άμεσος αυτού συνέπεια θέλει είναι νά μεταβάλη τά τρία τέταρτα τών Έλλήνων εις χωλούς, κυλούς, σπυροκωλιώντας, μύωπας και παραλυτικούς, πρός μεγίστην έκπληξιν τών καταγινομένων εις τήν στατιστικήν.

* * *
Τήν Εύρώπην, πλόν του άνατολικού, έπασχολεί σήμεραν και έτερον ζήτημα βιομηχανικών, ή έφεύρεσις δηλ. του Μουσσώ, δι' ής πρόκειται ν' αντικατασταθή εις τούς γαιάνθρακας ή θερμότης του ήλιου πρός κίνησιν τών άτμομηχανών. Άν ή έφαρμογή αύτη έπιτύχη, ή Έλλάς, χάρις εις τόν αίθριον αύτης ούρανόν, θέλει άναντιβήτως καταλάβει εις τήν κλίμακα του πολιτισμού τήν δευτέραν θέσιν μετά τούς Σαχαρίτας και τούς Άσχαντί.

* * *
Καθ' ήν ώραν τόσος γίνεται λόγος περί έξευρέσεως πόρων πρός τρατυωτικήν όργάνωσιν του έθνους, νομίζομεν ότι προσφέρομεν έκδοΰλευσιν εις τήν πατρίδα ύποδεικνόντες πρόχειρον μέσον αύξήσεως τών ήμετέρων έσοδών. Άφού τά πάντα ήδη παρ' ήμιν έφορολογήθησαν, νομίζομεν ότι δικαίον είναι νά έπιβληθή φόρος δέκα τοίς έκατόν και επί του προϋπολογισμού, ήτοι επί πάντων άνεξαιρέτως τών ένταλμάτων, μη έξαιρουμένων ούδέν τών χρησιμεΰόντων εις πληρωμήν του κ. Πόρλα και του γυμνού του Πολυτεχνείου.

* * *
Άνώτερος οικονομικός ύπάλληλος έλεγεν ήμιν προχθές «Οί εισπράκτορες κατά τόν παρελθόν έλάμβανον διαταγήν ν' άφίνωσιν άφορολογήτους μόνης τής μιαις κρατούσης μερίδος τούς όπαδούς' σήμεραν πρέπει νά ρφείδωνται και τών δύο συμμαχικών ώστε εκ τής ένώσεως τών τριών κομματαρχών θέλει ώφελκθή ό τόπος, άν όχι άλλο, τούλάχιστον τόν τριπλασιασμόν του έλλείμματος».

* * *
Γνωστή είναι ή αίρεσις τών πανευφημιστών, φρονούντων ότι τά πάντα διετέθησαν επί τόν καλλίτερον εν τώ κόσμω τούτω. Όπαδός τής τοιαύτης σχολής έλεγεν ήμιν χθές εν Φαλήρω τρίβων τάς χείράς του μετά χαράς «Ευτύχημα ύπήρξε διά τήν Έλλάδα, ότι οί πο-

ΦΑΛΗΡΙΚΗ ΑΚΤΗ

Μία τσίχα.
Μισήν ούραγιά! Ημ' ήσ' είσ' αώμε' ε' τίν' ούγι!

Ουρησία... Φινωσούγον.

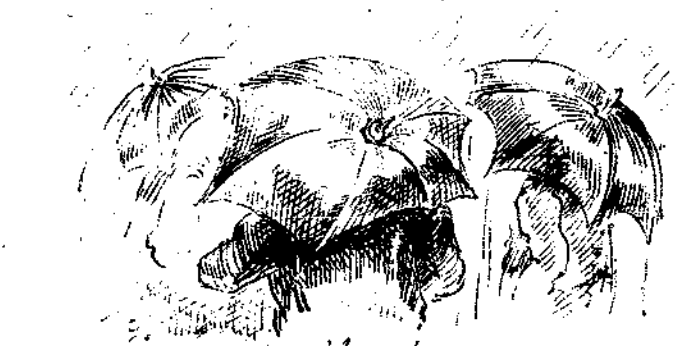
Τορομα ίχούοφ.

Αιμακόντι ή τώ πορρομμιαί

Διμοσία ύμιν.

Πορνάροι.

Βρέχει όί βρέχει ού χαρούμε τόν ωραίο μεγ

Διτροφομιαί

«Πολιτικοί αὐτῆς ἀφῆκαν ἀπαράσκευον τὸν τόπον, διότι οὐδὲν δὲν δυνάμεθα νὰ παρασυστῶμεν εἰς ἀνοησίας, τὰς ἁπορίας ἠθέλομεν ἀκριβοπληρώσει».

***

Βαθύνουσι τινες πολιτικοὶ διαδίδουσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἠθέλησε νὰ δέσῃ διὰ περικνημίδος τοὺς πόδας τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἵνα ἀνασταλῇ ἡ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν πορεία του.

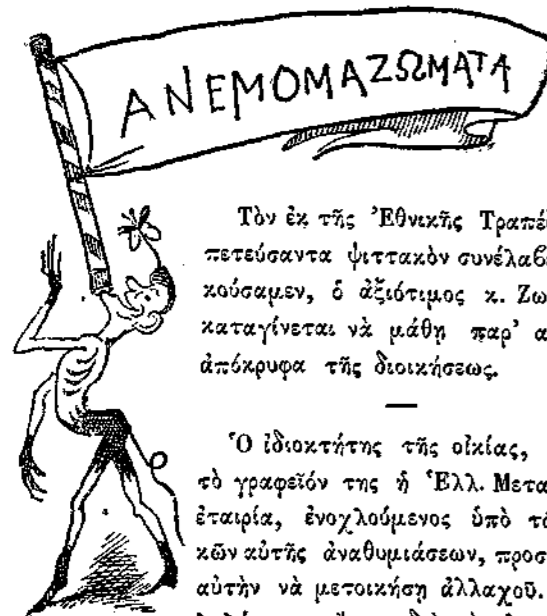
***

Πρὸς χρῆσιν τῶν δημοκρατῶν ἐνθυμίζομεν τοῦτο ὅτι τῆς μὲν περικνημίδος τὸ παράσημον συνεστήθη πρὸς τιμὴν βασιλικῆς παλλακίδος, ἧς ἔπεσεν ἐν τινι χορῷ ἢ καλτσοδέτῃ τὸ δὲ τοῦ Χρυσοῦ Δέρατος πρὸς τιμὴν ἀκατονομάστου τινὸς διὰ τὴν αἰσχροπύτητα φενάκης, εὐεθεύσεως εἰς τὸ ἀπάκρυφον συρτάριον ἄλλης ἑταίρας. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν δύο τιμιωτάτων ἐν Βυρώπῃ παρασῆμων. Καὶ ἔπειτα ἐμπαίζομεν τοὺς Ταρτάρους ὡς προσκυνούντας τὰ περιττώματα τοῦ Δαλάι-Λαμά.

***

Ἡ φιλαλήθεια ἀναγκάζει ἡμᾶς ν' ἀναγράψωμεν καὶ ἑτέραν μεταξὺ εὐγενῶν Εὐρωπαίων καὶ βαρβάρων λαῶν ὁμοιότητα. Ὡς οἱ πανταχοῦ τῆς γῆς βάρβαροι εἶχον αἰμοδόρον τινὰ Θεότητα, εἰς ἣν ἔθυσον ἀνθρωπίνους ἐκατόμβας, οἱ Ἀνατολίται τὸν Μολῶχ, οἱ Ἴνδοι τὴν Σίβαν, οἱ Γαλάται τὸν Τευτατῆ καὶ οἱ Φρίσονες τὸν Ἰρμινσοῦλ, οὕτω καὶ σήμερον ἡ Δύσις λούει διὰ ποταμοῦ αἱμάτων τοὺς πόδας αἰμοχαροῦς εἰδύλου καλουμένου «Ἀκεραιότης τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας».

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

Τὸν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραπετεύσαντα φιττακὸν συνέλαβεν, ὡς ἠηκούσαμεν, ὁ ἀξιότιμος κ. Ζωγλὸς καὶ καταγίνεται νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ τὰ ἀπάκρυφα τῆς διοικήσεως.

Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας, ἐν ἧ ἔχει τὸ γραφεῖόν της ἡ Ἑλλ. Μεταλλευτικὴ ἑταιρεία, ἐνοχλοῦμενος ὑπὸ τῶν νεκρῶν αὐτῆς ἀναθυμιάσεων, προσεκάλεσεν αὐτὴν νὰ μετοικήσῃ ἄλλαχοῦ. Καταλληλότερον οἰκημα διὰ τὴν ἑταιρίαν ταύτην νομίζομεν ἡμεῖς τὸ β'. δημοτικὸν νεκροταφεῖον.

Ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας ἠνοιχθῆ κατ' αὐτὰς ἐργαστήριον δόξης ὑπὸ ἑταιρίας ἐκδιδοῦσης λεξικὸν τῶν συγ-

χρόνων μεγάλων ἀνδρῶν. Πᾶς ὁ ἐρεγόμενος φήμης δύναται εἴτε νὰ σταίλῃ σημειώσεις, εἴτε νὰ συγγράψῃ ὁ ἴδιος τὴν βιογραφίαν του, ἵνα καταχωρισθῇ ἐν τῷ λεξικῷ τοῦτο ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ. Προγράμματα προσκαλοῦντα τοὺς ἐρεγόμενους εἰς ἀγορὰν ἀθανασίας ἐστάλησαν καὶ εἰς πολλοὺς ἐξόχους ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος πρὸ πάντων δὲ βουλευτάς. Ὡς ὑπογραμμὸν καταλληλοτάτης εἰς τοιαύτας προτάσεις ἀπαντήσεως καταχωρίζομεν τὰς τρεῖς κατωτέρω γενομένας εἰς τὸν ἐκδότην ἀπαντήσεις :

Α'.

Κύριε Ἐκδότα,

Ἐλαβον τὴν ἡμετέραν ἐπιστολὴν καὶ σπεύδω νὰ μεταδώσω εἰς ὑμᾶς τὰς ἀναγκαίας πρὸς βιογράφησίν μου σημειώσεις. Ἐγεννήθην ἐν ἔτει 1838. Τὸν χειμῶνα φορῶ βαμβάκερον καὶ τὸ θέρος λινὸν ὑποκάμισον. Μεταχειρίζομαι ὀμβρέλλαν ὅταν βρέξῃ καὶ ἀντιπροσωπεύω τὴν νῆσον Θήραν, μέχρις οὐ βυβισθῇ. Τὴν τροφὸν μου ὠνόμαζον Μαρουλοῦν. Ὅκτω μῆνας μετὰ τὴν γέννησίν μου ἐφάνη τὸ πρῶτόν μου ὀδόντιον, μετὰ ἑξ ἔτη ἔλλαξα αὐτὰ καὶ μετὰ δεκατέσσαρα ἐφύτρωσαν οἱ φρονιμίται, τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν.

Ταπεινὸς δούλος σας
ΑΡ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ.

Β'.

Κύριε Ἐκδότα,

Εἰς τὴν Βουλὴν μέεστελε νῆσός τις ὀνομαζομένη Κέως, παράγουσα τὸ πάλαι λυρικοὺς ποιητὰς καὶ σήμερον τυρία καὶ βουλευτάς. Ἦθελα εἶμαι ὠραῖος, ἂν δὲν ἤμην ἄσχημος. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχω οὔτε δικαιώματα εἰς ἀθανασίαν οὔτε χρήματα περιττὰ διὰ ν' ἀγοράσω.

Δούλος σας
Π. ΡΕΒΕΔΑΚΗΣ.

Γ'.

Κύριε Ἐκδότα,

Ἀντιπροσωπεύω τὴν Πυλίαν καὶ ζητῶ πρεσβείαν. Ἡ πολιτεία μου μέχρι σήμερον ὑπῆρξε παθητικὴ, ἅμα μεταβληθῆ εἰς ἐνεργητικὴν θέλω στείλῃ εἰς ὑμᾶς τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις.

Πρόθυμος,
ΚΑΡΑΠΑΥΔΟΣ.

Δ'.

Κύριε ἐκδότα,

Ἐλαβον τὴν ἡμετέραν πρόσκλησιν πρὸς ἀγορὰν ἐκατὸν φράγκων ἀθανασίας. Ἡ τιμὴ εἶναι συμφέρουσα, τὸ δμο-λογῶ. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως, φοβούμενος μὴ εὐρεθῶ εἰς κακὴν συντροφίαν, δὲν ἔχω πολλὴν ὄρεξιν νὰ καταλάβω θέσιν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ, ἧτις ἐλησμόνησε νὰ εἴπῃ ἡμῖν τὰ ὀνόματα τῶν εἰκοσι εὐγενῶν ἵππων τοῦ προφήτου Μωάμεθ, ἐνῶ ἀπεθανάτισε τοὺς δύο αὐτοῦ ὄνους τὸν Ὁφῶρ καὶ τὸν Γιαφοῦρ.

Δούλος σας
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
ΒΟΡΕΑΣ.

ΟΝΟΛΟΓΙΑ.

ΟΝΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ.

Ἐκαστος τόπος ἔχει τὴν πληγὴν του, ἡ Ἀγγλία τὴν εὐμύλην, ἡ Αἴγυπτος τὰς ὀφθαλμίας, ἡ Βλαχία τὰς ἀκρίδας, καὶ ἡ Ἑλλάς τὸν πατριωτισμὸν.

Βαρύνχοι ὀγκληθμοὶ ἐμπορευόμενοι ἐκ λάρυγγος πατριωτικοῦ ἀντήχου τὴν τελευταίαν κυριακὴν ὑπὸ τοὺς ζυλίνους τῆς Ἐκθέσεως ὄθλους, καὶ πάντες οἱ ἐκείθεν διαβαίνοντες ἡρώτων μετὰ τρόμου,

Μὴ νὰ βουβάλλῃ σφάζονται, μὴ νὰ θεριά παλαίουν;

Ὅτε βουβάλλῃ ἐσφάζονται, οὔτε ἐπάλαιον θηρία, ἀλλ' ἦτο ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀφεντούλης, ἀνακράζων : «Ἀδράχην τῆς ἐξεγέρσεως τὴν καμπάναν! Ἀδελφοί, ποῦ εἶναι τὰ καράβιά μας;»

Ὁ ἀτίθαστος οὗτος ἀγωνιστὴς εἶναι ἀναντιρρήτως ζῶον ποικιλόφρονον. Τριῶν εἰδῶν ἄσματα γνωρίζομεν αὐτοῦ ὀγκᾶται φιλολογικῶς, ἐπιστημονικῶς, πατριωτικῶς.

Δείγμα φιλολογικοῦ αὐτοῦ ὀγκηθμοῦ ἔστω τὸ ἑξῆς : προκειμένου περὶ εὐφωνίας ἀποφαίνεται ἐν κρίσει ποιητικοῦ ἀγῶνος, λέγων : «Ἵπάρχουσιν ἦχοι τινὲς οἱ ὅποιοι ἀφρευκτικῶς πρέπει νὰ φρευθοῦν!»

Οἱ δὲ ἐπιστημονικοὶ ὀγκηθμοὶ του, οἱ ἀγνωστοὶ εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, ἐπιβάλλονται ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φαρμακολογία» εἰς πάντα φοιτητὴν, ἵνα μὴ ἀποτόχη εἰς τὰς ἐξετάσεις, καὶ εἰς πάντα ὑποψήφιον Ἀττικῆς, ἵνα ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἀμφοτέρων ὅμως τούτων ἀναντιρρήτως ἡχηρότεροι εἶναι οἱ ὀγκηθμοὶ τοῦ πατριώτου, οἱ ἀποπνεόντες ἄρωμα δάφνης τοῦ Ὀλύμπου καὶ πίσσης πυρπολικοῦ.

Μίαν μόνον περὶ τούτων ταπεινὴν παρατήρησιν τολμῶμεν νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς τὸν ἀξιότιμον κ. Ἀφεντούλην, ὅτι οὗτος δὲν ἦτο ὁ καταλληλότερος ψάλτης τοιοῦτου θουρίου ὀγκηθμοῦ. Δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι στερεῖται εὐήχου φωνῆς, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἡ βία του παρέχει εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὑβριζομένους ὡς ἀπολέμους καὶ κλέπτας, πρόχειρον τὴν ἀπάντησιν διὰ μᾶστιγος ἀστραγαλωτῆς.

Ἐρωτᾷ τὰς κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις : «Τί ἐκάματε πρὸς τὸ ὀγκῶντα ἑκατομμύρια, ἅτινα ἐδανείσθητε ἀπὸ τὸ 1862;»

Ἄλλ' ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων τούτων λησμονεῖ ὅτι ἔλαβε κλέβινος κλοπιμαίαν μερίδα, τακτικῶς μὲν μισθοδοτούμενος ὡς καθηγητῆς, ὀγκῶμενος δὲ ἀπὸ τῆς ἑδρας του ἀτάκτως, πολλάκις δὲ τρεῖς μόνον ἢ τετράκις κατ' ἔτος. Ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων δὲ τούτων ἐπληρώθησαν καὶ τὰ ἑκατὸν δι' ἐκλογικὰς ἐκδουλεύσεις ἀντίτυπα τῆς Φαρμακολογίας.

«Πότε ἠρνήθημεν τὰ πληρώσωμεν βαρεῖς φόρους ἢ αἵματος θυσίας;» ἐρωτᾷ κατωτέρω.

Ὁ ὀγκῶμενος πατριώτης εἶχεν ἄμαζαν καὶ ἱππάριον, τοῦ ὁποίου τὸν φόρον ἀπέφρευγε νὰ πληρώσῃ, διὰ τῆς προστασίας φίλου του πολιτευομένου. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως δὲν ἀρνούμεθα ὅτι φόρον αἵματος προσέφερε πολλάκις εἰς τὴν πατρίδα ἐντὸς λεκάνης, φλεβοτομῶν ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ.

«Τὴν διαίρειν, τὰ πάθη καὶ τὰ μίσση βλέπομεν εἰς τὰ κατώτερα τῆς κοινωνίας στρώματα,» ὀγκᾶται ὁ πατριώτης ἄλλ' ἠδύνατο νὰ προσθέσῃ ὅτι βλέπει αὐτὴν καὶ εἰς τὰ δῆθεν ἀνώτερα. Φίλος τις ἡμῶν, καίτοι ἐχθρὸς ἄσπονδος τῆς γενικῆς ψηφοφορίας, ἀρῶν εἶδεν ἐν Πειραιεὶ τὸν πατριώτην τούτον ἐμπορευόμενον ψήφους κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, ἔλεγεν ἡμῖν «Προτιμῶ τοὺς τραμπούκους.»

Ἡ κορωνὴς ὅμως τῶν ἐν τῷ ἐγερτικῷ ὕμνῳ ὀγκηθμῶν εἶναι ἀναντιρρήτως ὁ κατωτέρω.

«Ἀληθινὰ, ἀδελφοί, τέτοια διαγωγὴ ἐκ μέρους δύο ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἐνώπιον ἑκατῶν ἢ διακοσίων κατῆλων εἶναι τύφλωσις θεϊκή.»

Ὁ τοὺς ἄλλους ἀποκαλῶν ἀτίμους ἔδωκε πέρυσιν εἰς ὑπὸλαργὸν τινὰ τὸν λόγον τῆς τιμῆς του ὅτι θέλει ὑποστηρίξῃ ὑποψήφιον φίλον του κατὰ τὰς ἐκλογάς καὶ ἀντὶ τούτου ὑπεστήριξεν ἀναφανδὸν τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐγένοντο αὐτῷ παράπονα διὰ τὴν παρασπονδίαν ἀπεκρίθη μετὰ θαυμαστῆς ἀταραξίας : «Τί μὲ τοῦτο, ὅτι ἔδωκα τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, μήπως εἶμαι ἀνξιωματικὸς;»

Ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ὧρα πολιτικῆς ἀναστατώσεως ἀντάγεται στρατιώται, θραύσαντες τὰς θύρας τῶν φυλακῶν παρέλαβον τοὺς ἐκεῖ κρατούμενους, ἵνα συναγωνισθῶσιν ἐπὶ τῶν ὀδοφραγμάτων. Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς πάλης, πληγωθεὶς δεκανεὺς ἔτεινεν εἰς ἕνα τῶν καταδικῶν τὴν σιμαίαν ἄλλ' οὗτος ὀπισθοδρομήσας ἀπεκρίθη ἐρυσίριων, «Εἰς ἄλλον δῶσέ την, δεκανεῖα μου, δὲν ἐμπορῶ ἐγὼ μὲ πτὰς ἀκαθάρτους χεῖράς μου νὰ τὴν ἐγγίσω». Ἄλλὰ παρ' ἡμῖν ὑψόνει μετὰ θαύματος ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀφεντούλης τὴν σημαίαν τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς τιμῆς, χωρὶς καὶ νὰ πλύνη τὰς ἰδικὰς του.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. 'Από τὰ τηλεγραφήματα βλέπεις πῶς σχεδόν ὅλοι οἱ Σέρβοι ἀπὸ τὰ εἴκοσιν ἕως τὰ ἑξήντα ἐσκοτώθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἄν πηγαίναμε τώρα εἰς τὸ Βελιγράδι, μέσα εἰς ταῖς τόσαις χήραις καὶ κοπέλαις χωρὶς ἀρραβωνιστικὸν, λὲς πῶς δὲ θὰ εὐρίσκαμεν καὶ ἡμεῖς κάμμια νόφη ποῦ νὰ μᾶς θέλοι;

ΚΩΣΤΑΣ. Νύφη ναι, ἀμὲ προίκα;

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

